

XVI. Benedek pápa utolsó általános kihallgatása

2013. 02. 27. 16:09

Február 27-én, szerdán délelőtt fél 11-kor kezdődött a Szent Péter téren az általános pápai audiencia, amelyre a vártnál is nagyobb hívőszereg érkezett az olasz egyházmegyékből és a világ minden részéről, amint ezt a spanyol, amerikai, magyar, lengyel, horvát, szlovák, bajor és egyéb nemzeti zászlók, valamint hatalmas transzparenszek jelezték, amelyeken különböző nyelveken ez állt: „Köszönjük Szentatyánk! Hiányozni fogsz, mindig a szívünkben maradsz!”.

A 150 ezer hívő nemcsak a bazilika előtti teret, hanem a környező utcákat is megtöltötte, ahonnan óriás kivetítőkön követték nagy figyelemmel és összeszedetten a búcsúzó pápa szavait. A jelenlévők rendkívüli történelmi eseménynek lehettek részesei, hiszen nem a gyász könnyeivel búcsúztak el Péter utódától, hanem meghatott és hálás örömmel, annak tudatában, hogy XVI. Benedek továbbra is mellettünk marad, imádkozik értünk, szívébe zár mindnyájunkat.

Az audiencián a szentszéki szóvivő tájékoztatása szerint mintegy hetven bíboros volt jelen, köztük Erdő Péter bíboros, esztergom–budapesti érsek, magyar prímás. Jelen volt Böcskei László nagyváradi püspök is egy zarándokcsoport élén, akiket a Szentatya a kihallgatás végén külön köszöntött.

Az általános kihallgatás – mint mindig – most is szentírási szakasz felolvasásával kezdődött. Ez alkalommal a Szentatya Pálnak a kolosszeiekhez írt leveléből vett következő idézethez fűzte elmélkedését, az egész világgal megosztva rendkívül személyes gondolatait, érzéseit.

„Amióta erről hallottunk, mi is szüntelenül imádkozunk értetek, és könyörgünk, hogy akaratát teljesen ismerjétek, nagy bölcsességgel és lelki megértéssel. Így majd az Úrhoz méltón éltek, egészen az ő tetszése szerint, minden jótettben gyümölcsöt hoztok, és az Isten ismeretében gyarapodtok. Dicsőséges hatalmában szilárdítson meg titeket nagy erővel, hogy mindvégig kitarthatok és állhatatosak legyetek. Örömmel adjatok hálát az Atyának, aki arra méltatott benneteket, hogy részetek legyen a szentek örökségében, a világosságban; kiragadott minket a sötétség hatalmából, és áthelyezett szeretett Fia országába”.

Pál apostolhoz hasonlóan Benedek pápa is úgy érzi szívében, hogy mindenekelőtt Istennek kell hálát adnia, aki vezeti és növeli az Egyházat, aki elveti igéjének magvát, és így táplálja a hitet népében. Ebben a pillanatban lelke szélesre tárul, hogy magához ölelje az egész világon jelen lévő Egyházat. Hálát ad Istennek az újabb „tapasztalatokért”, amelyeket péteri szolgálatának évei során kapott az Úr Jézus Krisztusba vetett hitről és arról a karitatív szeretetről, amely az Egyház testét átjárja és élteti a szeretetben, valamint a reményről, amely megnyit bennünket, az élet teljessége, a mennyei haza felé irányítva minket.

A Szentatya mindenkit imáiba foglal a jelenben, amely Istené, amelyben összegyűjt minden találkozást, minden utazást, minden lelkipásztori látogatást. Mindent és mindenkit összegyűjt imáiban, hogy az Úrra bízva őket; azért, hogy teljesen megismerjük akaratát, minden lehetséges bölcsességgel és spirituális értelemmel, és hogy Őhozzá, szeretetéhez méltó módon tudjunk viselkedni, minden jótettben gyümölcsöt hozva (vö Kol 1,9-10).

„Ebben a pillanatban nagy bizalmat érzek, mert tudom, mindnyájan tudjuk, hogy az evangélium igazság szava az Egyház ereje, élete. Az evangélium megtisztít és megújít, gyümölcsöt hoz mindenütt, ahol a hívek közössége meghallgatja és befogadja Isten kegyelmét az igazságban és megéli azt a szeretetben. Ez az én bizalmam, ez az én örömöm” – mondta XVI. Benedek.

„Csaknem nyolc évvel ezelőtt, április 19-én elfogadtam, hogy magamra vállalom a péteri szolgálatot. Ez a szilárd bizonyosság továbbra is mindig elkísért engem. Abban a pillanatban, amint azt már több ízben kifejtettem, a következő szavak visszhangzottak szívemben: Uram, mit kívánsz tőlem? Nagy terhet helyezel a vállamra, de ha Te kéred ezt tőlem, szavadra kivetem a hálókat, annak biztos tudatában, hogy Te vezetsz majd engem. Az Úr valóban vezetett, mellettem állt, mindennap érezhettem jelenlétét. Az Egyház útjának olyan szakasza volt ez, amelyben voltak örömök és fények, de nem könnyű pillanatok is.

Úgy éreztem magam, mint Szent Péter az apostolokkal a bárkában a Galileai-tavon: Az Úr olyan sok napfényes és könnyű szellővel kísért napot ajándékozott nekünk, amikor bőséges volt a halfogás; voltak olyan pillanatok is, amelyekben a vizek háborogtak és

ellenszél fűjt, csakúgy, mint az Egyház egész történelmében, és úgy tűnt, hogy az Úr alszik. De mindig tudtam, hogy abban a hajóban jelen van az Úr, és mindig tudtam, hogy az Egyház hajója nem az enyém, nem a miénk, hanem az övé, és nem hagyja, hogy elmerüljön; Ő az, aki kormányozza a hajót, természetesen az általa kiválasztott emberek révén is, mert ő akarta így. Ez a múltban is bizonyosság volt és ma is az, amelyet semmi nem homályosíthat el. Ezért ma szívem telve van hálával Isten iránt, mert soha nem vontam meg az Egyház egészétől és tőlem sem vigasztát, világosságát, szeretetét”.

A hit évében vagyunk – folytatta katekézisét a pápa az utolsó általános kihallgatáson. „Ezt azért hirdetem meg, hogy megerősítsem hitünket Istenben, egy olyan kontextusban, amely úgy tűnik, egyre inkább második helyre kívánja szorítani Istent. Mindenkit szeretnék felszólítani, hogy újítsa meg szilárd bizalmát az Úrban. Gyermeki módon bízunk magunkat Istenre annak a bizonyosságában, hogy karja mindig támaszt nyújt, és lehetővé teszi, hogy mindennap előrehaladjunk a fáradságok közepette is. Szeretném, ha mindenki érezné, hogy szereti őt az az Isten, aki Fiát adta nekünk és megmutatta határtalan szeretetét. Szeretném, ha mindenki érezné annak az örömét, hogy keresztény.

Egy szép ima, amelyet minden reggel el kell mondanunk, így szól: 'Imádlak, Istenem, és teljes szívemből szeretlek. Köszönöm, hogy megteremtettél, hogy kereszténnyé tettél.' Igen, örülünk a hit ajándékának; a legértékesebb javunk, amit senki nem vehet el tőlünk! Köszönjük meg az Úrnak ezt a napot imával és következetes keresztény élettel. Isten szeret bennünket, de azt várja tőlünk, hogy mi is szeressük őt.”

XVI. Benedek pápa így folytatta búcsúbeszédét:

„Nem csak Istennek szeretnék ebben a pillanatban köszönetet mondani. Egy pápa nincs egyedül Péter hajójának vezetésében, bár ő az első számú felelős; soha nem éreztem magam egyedül a péteri szolgálat örömeinek és súlyának hordozásában; az Úr olyan sok személyt helyezett mellém, akik nagylelkűen, Isten és az Egyház iránti szeretetből segítettek nekem és közel álltak hozzám”.

A Szentatya mindenekelőtt a bíborosokhoz fordult: „bölcsségeitek, tanácsaitok, barátságotok értékesek voltak számomra.” Munkatársai közül elsőnek kiemelte Tarcisio Bertone bíborost, államtitkárát, aki hűségesen kísérte ezekben az években. „Az Államtitkárság és az egész Római Kúria, csakúgy, mint mindazok, akik a különböző munkahelyeken a Szentszékét szolgálják: sok személy arca, akik nem tűnnek ki a tömegből, árnyékban maradnak, de éppen a csöndben, a mindennapi odaadó munkában, a hit és az alázat lelkületével biztos és megbízható támaszt jelentettek számomra” – mondta Benedek pápa.

Ezután egyházmegyéjéhez, a római egyházhoz fordult: „Nem feledhetem el püspök- és paptestvéreimet, az Istennek szentelt személyeket és Isten egész népét: a lelkipásztori látogatások, találkozók, kihallgatások, utazások során mindig nagy figyelmet és mély szeretetet éreztem részükről. De én is szerettem mindenkit és minden egyes személyt, kivétel nélkül, azzal a lelkipásztori szeretettel, amely minden Főpásztor szívében jelen van, különös tekintettel Róma püspökére, Péter apostol utódára. Mindennap mindnyájukat imáiban hordozlak, atyai szívvel.

Szeretném, hogy üdvözetem és köszönetem mindenkihez eljusson: a pápa szíve átöleli az egész világot. Hálámat fejezem ki a Szentszékénél szolgáló diplomáciai testületnek, amely a nemzetek nagy családját jeleníti meg. Gondolok továbbá mindazokra, akik a jó hírközlés érdekében végeznek fontos munkát, amelyért szintén köszönetet mondok.

Szívből jövő hálámat fejezem ki a világ különböző részein élő sok-sok embernek, akik az utóbbi hetekben megható üzeneteket küldtek nekem a figyelem, a barátság és az ima jeleként. Igen, a pápa soha sincsen egyedül, most ismét csodálatos módon megtapasztalhatom ezt, ami megérinti a szívet. A pápa mindenki hozzátartozója, és sokan érzik közel magukat Péter utódához.

Igaz, hogy számos levelet kapok a világon fontos szerepet betöltő emberektől – államfőktől, vallási vezetőktől, a kulturális élet neves képviselőitől. De sok-sok levél érkezik az egyszerű hívektől, akik szívből írnak nekem és kifejezik szeretetüket, amely a Jézus Krisztussal való szeretetközösségből születik meg az Egyházban. Ezek az emberek nem úgy írnak, mint ahogyan pl. egy hercegnek vagy híres személynek szokás. Úgy írnak nekem mint testvérek, gyermekek, egy szeretetteljes családi kapcsolat jeleként. Szinte kézzelfoghatóan érezhető, hogy mi valójában az Egyház – nem egy vallásos vagy humanitárius célú szervezet, szövetség, hanem élő test, testvérek közössége Jézus Krisztus Testében, aki mindenkit egyesít. Az Egyházat ily módon megtapasztalni, vagyis konkrétan érezni igazságának és szeretetének erejét, nagy örömet jelent elsősorban egy olyan korszakban, amelyben mindenki hanyatlásáról beszél. De figyeljük meg, hogy mennyire élő ma az Egyház!

Az utóbbi hónapokban úgy éreztem, hogy erőm csökken, és imáiban azzal a kéréssel fordultam folytonosan Istenhez, hogy világosítson meg döntéshozatalomban nem a magam, hanem az Egyház javát szolgálva. Lépésemet a döntés súlyosságának és újdonságának teljes tudatában tettem, mély lelki nyugalomban. Szeretni az Egyházat azt jelenti, hogy nehéz, fájdalmas döntéseket is bátorsággal hozunk meg, mindig az Egyház javát szem előtt tartva, sosem a magunkét.

Szeretnék visszatérni 2005. április 19-éhez. Döntésem súlyosságát az jelentette, hogy ettől a naptól kezdve mindig és mindörökre az Úr szolgálatába álltam. Mindig, mert aki a péteri szolgálatot vállalja, annak nincs többé magánélete. A pápa mindig és teljesen az

emberekhez és az Egyházhöz tartozik. Életéből eltűnik a magánszféra. Megtapasztaltam és most is ezt tapasztalom, hogy akkor kapjuk meg igazán az életet, amikor felajánljuk azt. Akik szeretik az Urat, szeretik Szent Péter utódát is és kötődnek hozzá; a pápának valóban fivérei és nővérei, lelki fiai és lányai vannak az egész világon. Ezáltal biztonságban érzi magát e szeretetközösség ölelésében; nem saját magához tartozik, hanem mindenkire és mindenki öhozá.

A „mindig” azt is jelenti „örökre” – nem lehet többé visszatérni a privát életbe. Szolgálatomról való lemondásom nem ellentmondás ezzel. Nem térek vissza a magánélet berkeibe, az utazásokkal, találkozásokkal, fogadásokkal, konferenciákkal teli mindennapokhoz. Nem hagyom el a keresztet, hanem új módon maradok a keresztre feszített Úr mellett. Nem gyakorlom az Egyház kormányzásával járó hatalmat, hanem az imán keresztül Szent Péter mellett állok. Szent Benedek, akinek nevét pápaként viselem, nagy példát jelent számomra ebben. Ő megmutatta nekünk azt az utat, legyen az aktív vagy passzív jellegű, amely Isten művéhez vezet.

Köszönetet mondok mindenkinek azért a tiszteletért és megértésért, amellyel ezt a fontos döntést fogadtátok. Én továbbra is elkísérem az Egyházat útján imával és elmélkedéssel, az Úrnak és Jegyesének való odaadással, amelyet eddig és ezután is megélek. Arra kérek benneteket, hogy emlékezzetek meg rólam az Úr előtt, imádkozzatok a bíborosokért, akik fontos feladatra lettek meghívva, továbbá Péter apostol következő utódáért: az Úr kísérelje el őt világosságával és Lelkének erejével.

Kérjük Szűz Mária, Isten és az Egyház Anyja közbenjárását, hogy mindannyiunkat és az egész egyházi közösséget vezesse, Őrá bízunk magunkat.

Kedves barátaim! Isten vezeti Egyházát, mindig támogatja, elsősorban a nehéz pillanatokban. Ne veszítsük el soha ezt a hittel teli látásmódot, amely az egyetlen és igaz az Egyház és a világ történetének hosszú útján. Szívünkben legyen mindig jelen az örömteli bizonyosság, hogy az Úr mellettünk van, nem hagy el minket, közel van hozzánk és szeretetével áraszt el bennünket! Köszönöm!”

XVI. Benedek pápa a szokásos nagy nyelveken is összefoglalta tanítását, majd köszöntötte az egyes zarándokcsoportokat, közöttük a nagyváradi híveket. A kihallgatás végén a szokásosnál hosszabb ideig járta körbe pápamobilján a Szent Péter teret, hogy elbúcsúzhasson a hívektől.

Ezután került sor az Apostoli Palota Kelemen termében a gyűrűcsókra, amelynek során a Szentatya elé járult többek között Ivan Gašparovič szlovák köztársasági elnök, továbbá Gianni Alemanno, Róma polgármestere, valamint Teodoro Lonfernini és Denise Bronzetti, a San Marino Köztársaság régenskapitányai.

Vatikáni Rádió/Magyar Kurír

© Híreink „Magyar Kurír” forrásmegjelöléssel szabadon felhasználhatók.

Forrás: <http://www.magarkurir.hu/hirek/xvi-benedek-papa-utolso-altalanos-kihallgatasa>

Magyar Kurír Szerkesztőség | 1364 Budapest, Pf. 41. | Telefon: 479-20-20 Fax: 479-20-21 | E-mail: mk@katolikus.hu